

H. van Meegeren.

Met reproducties naar werk van H. van Meegeren werd de November-aflevering van „Op de Hoogte” tot een Kerstnummer gemaakt; we zien er de Geboorte, het Christus-kind tusschen de schriftgeleerden en vele andere tafereelen van gewijden aard. Van Meegeren, de hier minder bekende Hagenaar, lijkt een veelzijdig talent, dat niet alleen een groot onderwerp aandurft, maar ook in figuur-, portret- en landschapkunst zich met gemak beweegt. De waarde van deze vlotte gemakkelijheid zou alleen aan de origineelen te toetsen zijn, waarover de Haagsche criticus H. de Boer zich in zijn bijschrift buitengewoon opgetogen toont.

Verder bevat de aflevering reproducties naar etsen van Pieck: schoonheid in oud-Hollandsche steden, onder het motto, aan Potgieter ontleend, „Waar rees, zoo vaak de moker klonk, iets schooneers op dan wat er zonk!” — waarbij de schrijver J. B. de Gou aan Sully Prudhomme's en Alberdingk Thijm's liefde voor oud stedenschoon herinnert, betreurende dat, waar in ons land de monumenten hunne wettelijke bescherming erlangen, het allerschoonste: het aanzien van menig schilderachtig oud buurtje onbarmhartig wordt geschonden.

Verder bevat het tijdschrift nog van allerlei, waaronder afbeeldingen van goed reclamewerk door Jongert en Van Tussenbroek, houtsneden door Hollandsche en Vlaamsche kunstenaars van een tentoonstelling, dezer zomer te Domburg gehouden, met tekst van Marie Tak van Poortvliet.